

ת"פ 39898/10/14 - מדינת ישראל נגד עותמאן עותמאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39898-10-14 מדינת ישראל נ' עותמאן(עציר) 01 אפריל 2015

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עותמאן עותמאן (עציר)

הנאשם

גזר-דין

רקע

1. ביום 31.12.2014 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בהתפרצות למקום שאינו משמש למגורים או תפילה וביצוע גניבה בצוותא חדא עם אחר - עבירה לפי סעיף 407(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ביום 20.10.2014 בסמוך לשעה 23:00 התפרץ הנאשם בצוותא חדא עם אחר (שדי אברהים) לחנות מחשבים ותקשורת ביישוב אבו-גוש, בכך שהשניים פירקו את חלון בית-העסק ונכנסו לתוכו. מתוך בית-העסק גנבו הנאשם והאחר מכשירי טלפון סלולאריים, מסכי מחשבים ניידים ואוזניות מקוריות. בהמשך, הסליקו השניים את הרכוש הגנוב הנ"ל בבית קברות הסמוך לבית-העסק. מוסכם כי הרכוש הגנוב, ששווי רב, הוחזר למתלונן.

2. הסדר-הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה עונשית. נוכח גילו הצעיר של הנאשם, הוא נשלח להכנת תסקיר שירות מבחן טרם שמיעת הטיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הנו כיום בן 21, רווק, נעדר עבר פלילי, מתגורר עם אמו ואחותו בבית סבו וסבתו ביישוב אבו-גוש. הוריו של הנאשם התגרשו כשהיה כבן 10. בעקבות הגירושין, הנאשם הופנה למסגרת פנימייתית והתקשה להסתגל אליה. לאחר מכן, נע בין בתים שונים, תוך חסך משמעותי בדמות אב. בשלב מסוים, עבר הנאשם להתגורר בבית דודו (אחיו של אביו) המתגורר באבו-גוש, ומהווה עבור הנאשם מקום תמיכה וסיוע משמעותי. בגיל 18 התגייס הנאשם לצה"ל במסגרת גדוד הסיוע הבדואי, אולם לאחר כשנה שוחרר עקב קשיי התנהגות ועבירות שביצע במהלך שירותו הצבאי (בגין מתנהלים כנגדו עד היום הליכים בבית-דין צבאי). טרם מעצרו בתיק זה, עבד

עמוד 1

הנאשם באופן מזדמן. שירות המבחן ציין כי הנאשם מסר שבמהלך מעצרו הנוכחי, הוא היה מעורב בבעיות משמעת בבית-המעצר, אולם שירות המבחן הוסיף בהקשר זה כי טרם קיבל מידע על כך מהעובדת-הסוציאלית הרלוונטית. על-אף שהנאשם סיפר כי מגיל צעיר התנסה בסמים מסוגים שונים, הוא ציין כי אינו רואה עצמו מכור ואינו זקוק למענה טיפולי.

ביחס לעבירה נשוא התיק הנוכחי - הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו, הביע חרטה וטען כי הפיק לקחים מההליך הפלילי ומהיותו נתון במעצר. לדברי הנאשם, הוא נגרר אחר חברו שנטל עמו חלק במעשים. התרשמות שירות המבחן היא כי לצד נטילת האחריות לעבירה, הנאשם מתקשה לבחון לעומק את התנהגותו ונוטה למזער מחומרת מעשיו.

שירות המבחן עמד על גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם, ובהם: קשיים התנהגותיים והסתגלותיים לאורך השנים על רקע גדילתו של הנאשם בצל אלימות והזנחה ללא דמויות מטיבות ומציבות גבולות, וכן העובדה שמגיל צעיר הנאשם אינו לומד ונחשף לסמים ועבריינות, תוך שהוא אינו מגלה נכונות לטיפול. לצד זאת, עמד שירות המבחן על גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם, בשים לב לכך שמדובר בהרשעה ראשונה בפלילים, תוך נטילת אחריות והבעת מוטיבציה מצד הנאשם לניהול אורח חיים תקין.

במישור ההמלצה - נוכח העובדה שהנאשם סירב לטיפול, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. בשל הקושי להציב לעצמו גבולות פנימיים, סבר שירות המבחן כי מאסר בפועל יהווה עונש מוחשי ומציב גבול חיצוני עבור הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

4. בא-כוח המאשימה, עו"ד ניר בינשטוק, טען כי מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה שביצע הנאשם, נע מ-15 עד 30 חודשי מאסר בפועל. מאחר שהמאשימה הגבילה עצמה לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל במסגרת הסדר-טיעון עם המעורב האחר בפרשה (שדי אברהים), עתר בא-כוח המאשימה להשתת 10 חודשי מאסר בפועל על הנאשם.

מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד ריאד סוואעד, טען כי מתחם העונש ההולם נע מ-5 חודשי עבודות שירות ועד ששה חודשי מאסר בפועל ממש. לגישת הסנגור, מן הראוי היה שהמאשימה תעתור בעניינו של הנאשם שלפני לעונש נמוך מזה לו היא עותרת בנוגע למעורב האחר בפרשה. זאת, בשים לב להפרשי הגילאים בין השניים, ובשים לב לכך שאותו אחר הוא בעל עבר פלילי בניגוד לנאשם שלפני. בהתחשב בכך, ונוכח מכלול השיקולים לקולא עליהם עמד בטיעוניו, עתר הסנגור להסתפק בימי מעצרו של הנאשם (כחמישה חודשים וחצי).

יוער כי באי-כוח שני הצדדים הפנו בטיעוניהם לאסמכתאות מן הפסיקה.

הנאשם בדבריו לפני הביע חרטה על מעשיו.

מתחם העונש ההולם

5. **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו כתוצאה מהעבירה בגינה הורשע הנאשם, עניינם שמירה על הקניין והרכוש האישי, הגנה על מקום עיסוקו של הפרט המהווה את מקור פרנסתו, וכן הגנה על תחושת הביטחון האישי של בני-החברה. התפרצות לבית עסק טומנת בחובה גם פוטנציאל להתפתחות אלימה, העלולה להוביל חלילה לפגיעות בגוף ובנפש תוך פגיעה בשלום הציבור ובבטחונו. למרבה המזל, פוטנציאל זה לא התממש במקרה דנן.

בחירת **נסיבות ביצוע העבירה** מלמדת כי הנאשם, ביחד עם אחר, התפרצו ביחד לתוך חנות מחשבים ותקשורת באמצעות פירוק החלון, גנבו מתוך העסק רכוש ששווי רב, ואז החביאו את הרכוש הגנוב בבית-קברות סמוך. לצד זאת, אציין כי נראה שהעבירה לא בוצעה בתחכום מיוחד (מעבר לחבירה המשותפת לביצוע העבירה). זאת ועוד; הרכוש הגנוב הוחזר לבעליו באופן שהוביל להקטנת הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה.

בחירת **מדיניות הענישה הנוהגת** בגין עבירה של התפרצות למקום שאינו משמש למגורים או לתפילה וביצוע גניבה, מלמדת כי בתי-המשפט נוהגים להטיל עונשים הנעים מהטלת מספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד עונשי מאסר בפועל משמעותיים לריצוי מאחורי סורג וברח - הכל בהתאם לנסיבות המעשה ולנסיבותיו של העושה (ראו והשוו: רע"פ 8114/10 אבו חדיד נ' מדינת ישראל (7.11.2010); רע"פ 5552/10 ברכה נ' מדינת ישראל (25.7.2010); עפ"ג (י-ם) 54218-01-14 עמיהוד נ' מדינת ישראל, פסקאות 3 ו-8 (11.3.2014); ת"פ (פ"ת) 13469-06-13 מדינת ישראל נ' לשצינסקי (8.1.2014); ת"פ (י-ם) 33879-04-13 מדינת ישראל נ' ירמיהו (2.3.2015); ת"פ (י-ם) 25940-12-12 מדינת ישראל נ' טוויל (20.3.2014); ת"פ (י-ם) 21361-05-12 מדינת ישראל נ' דנדיס (24.6.2013); ת"פ (ת"א) 51594-09-11 מדינת ישראל נ' בדוי (18.3.2013); ת"פ (רמ') 30433-04-11 מדינת ישראל נ' רמתי (22.12.2014); ת"פ (ק"ג) 37570-01-10 מדינת ישראל נ' אבו עסא (1.1.2013)).

בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן; וכן בהתחשב בענישה הנוהגת; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה דנן נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל**.

לא התבקשתי, ואף לא ראיתי הצדקה, לסטות ממתחם זה לקולא או לחומרה.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם שנקבע

6. **לחובת הנאשם**, עומדים חומרת המעשים וכיעורם (כך בוודאי, בשים לב לכך שהנאשם בחר לפרוץ לבית עסק ביישוב אבו-גוש, בו הוא ובני משפחתו מתגוררים). חומרת המעשה וכן גורמי הסיכון עליהם עמד שירות המבחן בתסקיר כמפורט בפסקה 3 לעיל, מצדדים בהטלת ענישה מוחשית ממשית, על-מנת להרתיע את הנאשם - כמו גם את הרבים - לבל יישנו המעשים בעתיד.

לקולא, ניתן לזקוף לזכות הנאשם את השיקולים הבאים: ראשית, הנאשם הודה בעובדות כתב-האישום המתוקן, נטל אחריות למעשיו ואף הביע צער וחרטה עליהם. שנית, הנאשם חסר עבר פלילי, וזו הפעם הראשונה בה הוא מורשע בפלילים. שלישית, התחשבתי בנסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקיר שירות המבחן, ובילדות המורכבת שחוה אשר הותירה חסכים ומשקעים בנפשו ובאישיותו. רביעית, שקלתי את העובדה שהנאשם משתייך לקבוצת הבגירים-צעירים, שכן גילו היה פחות מ-21 שנים בעת ביצוע העבירה. חמישית, התחשבתי בכך שהנאשם עצור מאחורי סורג וברח מזה מספר חודשים, וכידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. לבסוף, התחשבתי בכך שבהליך המתנהל כנגד המעורב האחר בפרשה - שדי איברהים (ת"פ 39504-10-14), הגבילה עצמה המאשימה במסגרת "הסדר-טווח" לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל. יודגש כי דינו של האחר טרם נגזר (הטיעונים לעונש שם קבועים לחודש יוני 2015). עם זאת, אני רואה לציין כי המעורב האחר היה כבן 24 בעת ביצוע המעשים והוא בעל עבר פלילי. זאת, בניגוד לנאשם שלפניי שהיה "צעיר-בגיר" בעת ביצוע המעשים והוא נעדר עבר פלילי. מכאן שעונשו של הנאשם שלפניי ראוי שיהיה נמוך מזה לו מתכוונת המאשימה לעתור בעניינו של המעורב האחר.

לסיום אוסיף כי נוכח העובדה שהרכוש הגנוב הוחזר לבעלים, וכן נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לא ראיתי להוסיף רכיב של ענישה כספית (המאשימה אף לא עתרה לכך בטיעוניה לפניי).

סוף דבר

7. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. שישה וחצי (6.5) חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה של החזקת נכס חשוד לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ג. מאסר על-תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שנתיים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

המזכירות תשלח העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ה, 01 אפריל 2015, במעמד הצדדים.